

Folketingets Retsudvalg

Dato: 25. april 2007

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 17. april 2007 (ad L 133) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 44:

Spørgsmål nr. 44:

”Ministeren bedes oplyse, hvilken betydning lovforslaget får for sager, hvor samværsforælderen imod forældremyndighedsindehaverens ønske får samvær med barnet i udlandet.”

Svar:

L 133 om forslag til Forældreansvarslov indeholder ingen forslag til ændring af regler eller praksis for fastsættelse af samvær i udlandet.

Om praksis for fastsættelse af samvær i udlandet, som videreføres efter forældreansvarslovens ikrafttræden, har Familiestyrelsen udtalt følgende:

”Samvær efter en dansk samværsafgørelse kan umiddelbart kun udøves i Danmark og de øvrige nordiske lande. Samværet kan kun udøves i andre lande, hvis forældrene aftaler det, eller hvis statsforvaltningen – efter ansøgning – træffer afgørelse herom.

Familiestyrelsen har i en vejledning af 8. februar 2005 om samvær i udlandet, barnets pas mv. nærmere udmøntet, hvorledes statsforvaltningen skal behandle en ansøgning om samvær i udlandet.

Det fremgår bl.a. af vejledningen, at det er en naturlig del af familielivet at rejse til andre lande. Dette gælder også for børn, der er omfattet af en samværsafgørelse eller -aftale. Det må derfor normalt anses for bedst for barnet at kunne tage med samværsforælderen på ferie eller familibesøg i andre lande. Statsforvaltningen bør derfor også som udgangspunkt imødekomme en ansøgning om at kunne lade samværet foregå i udlandet, medmindre hensynet til barnet taler for at afslå dette.

Ved afgørelser om samvær i udlandet skal der bl.a. lægges vægt på barnets alder, om barnet tidligere har været på samvær i udlandet, om samværsforælderen bor i udlandet, om samværsforælderen i øvrigt har tilknytning til udlandet (familie e. lign.), eller om barnet i øvrigt er vant til at rejse til andre lande. I vurderingen indgår også oplysninger om forholdet mellem forældrene, samværsforælderen tilknytning til Danmark samt omfanget af det øvrige samvær. Hvis der er risiko for, at samværsforælderen vil bortføre barnet, fastsættes der aldrig samvær i udlandet.

Muligheden for at lade samvær foregå i udlandet kan udformes på forskellige måder, alt efter barnets og forældrenes situation. Som eksempler kan nævnes:

- Generelt samvær i bestemte lande i Europa.
- Generelt samvær i bestemte lande i Europa samt i bestemte lande uden for Europa (f.eks. sædvanlige feriemål).
- Generelt samvær i alle lande – eventuelt med undtagelse af nærmere angivne lande.
- Samvær i et bestemt land på et bestemt tidspunkt eller inden for et bestemt tidsrum.

Det skal bemærkes, at der ikke er tale om en udtømmende opregning.

Ved afgørelsen af *omfanget* af samvær i udlandet – herunder i hvilke lande samværet kan foregå – lægges der bl.a. vægt på følgende:

- Barnets hidtidige tilknytning til de pågældende lande, herunder om barnet har været vant til at rejse til disse eller tilsvarende lande.
- Om der er fastsat væsentligt mere samvær end sædvanligt.
- Om samværsforælderen eller andre nære familiemedlemmer stammer fra de pågældende lande eller bor/opholder sig der.
- Om barnet kun har en spinkel kontakt med samværsforælderen.
- Samværsforælders evne til at tage sig ansvarligt af barnet under udlandsopholdet.

Afgørelser eller aftaler om samvær, der giver samværsforælderen mulighed for at tage barnet med til udlandet, bør som udgangspunkt betinges af et vilkår om, at samværsforælderen senest en uge - ved rejser uden for EU senest 2 uger - inden rejsens start skal give bopælsforælderen sædvanlige oplysninger om rejsen, herunder rejsemål, transportform, eventuel kontaktadresse m.v.

Samvær i udlandet kan efter en konkret vurdering begrænses eller ophæves, hvis f.eks.:

- En konkret rejse ikke er til barnets bedste, f.eks. hvis rejsen går til et land, som Udenrigsministeriet fraråder at rejse til, eller hvis transporten eller udlandsopholdet vil være uhensigtsmæssigt for barnet.
- Der er begrundet tvivl om, hvorvidt samværsforælderen vil være i stand til at tage sig ansvarligt af barnet under udenlandsopholdet.
- Der er en aktuel bortførelsesrisiko.”

Jeg kan henholde mig til Familiestyrelsens udtalelse.

Carina Christensen

/Charlotte Meibom